

Strategies for empowering judicial criminal policy in the crime of aggressive possession

Ahmad rezaii panah, eisa bani naime, amir alboali

Date Received :2024/2/17

Date Accepted : 2024/5/9

Abstract :

Aggressive possession is supported by the legislator not only as a legal case but also as a crime, and this indicates its importance and its place in maintaining public order. Article ۱۹۰ of the Islamic Penal Code of Punishment is the only criminal provision in the legislative process of this offense, which has many defects in its content, which has faced problems in dealing with this crime, which requires the use of a single criminal policy as a part of policy making. The public of the country can respond appropriately to similar criminal phenomena, and in the meantime, judicial criminal policy as a manifestation of the measures and policies that the judiciary - especially the judges - apply in line with the implementation of the law and in the course of it more than other types. Criminal policy has an appearance. These policies include the type of attitude of judges towards legislative criminal policy, which emerges and manifests in the form of judicial decisions and opinions according to the type of resources and facilities of the judicial system and with regard to the administrative aspects governing the criminal justice system. These policies include the type of attitude of judges towards legislative criminal policy, which emerges and manifests in the form of judicial decisions and opinions according to the type of resources and facilities of the judicial system and with regard to the administrative aspects governing the criminal justice system.

Keywords: Strategy, criminal policy, aggressive occupation

راهبردهای توامندسازی سیاست جنایی قضایی در جرم تصرف عدوانی

احمد رضایی پناه^۱، عیسی بنی نعیمه^۲، امیرالبوعلی^۳

تاریخ پذیرش : ۱۴۰۳/۲/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۱۱/۲۸

چکیده:

تصرف عدوانی نه تنها به عنوان یک دعوای حقوقی بلکه در جایگاه یک جرم مورد حمایت قانون گذار قرار گرفته و این امر حکایت از اهمیت آن و جایگاه آن در حفظ نظم عمومی دارد. ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیزیات به عنوان تنها مقرر کیفری در فرآیند تقنيینی این بزه وجود دارد که نقش بسیار در محتوای آن مسییر رسیدگی به این جرم را با مشکلاتی مواجه نموده است که نیازمند بهره‌گیری از یک سیاست جنایی واحد به عنوان بخشی از سیاست گذاری عمومی کشور می‌تواند پاسخگوی مناسبی به پدیده‌های مجرمانه مشابه باشد، و در این بین، سیاست جنایی قضایی به عنوان تجلی تدبیر و سیاست‌های که قوه قضائیه به ویژه قصاص دادگستری- در راستای اجرای قانون و در جریان آن اعمال می‌کنند بیش از گونه‌های دیگر سیاست جنایی، نمود دارد. این سیاست‌ها شامل نوع نگرش قضات به سیاست جنایی تقنيینی که با توجه به نوع منابع و امکانات دستگاه قضایی و با لحاظ جنبه‌های مدیریتی حاکم بر نظام عدالت کیفری در قالب تصمیمات و آرای قضایی ظهور و بروز می‌یابد. این سیاست‌ها شامل نوع نگرش قضات به سیاست جنایی تقنيینی که با توجه به نوع منابع و امکانات دستگاه قضایی و با لحاظ جنبه‌های مدیریتی حاکم بر نظام عدالت کیفری در قالب تصمیمات و آرای قضایی ظهور و بروز می‌یابد.

واژگان کلیدی: راهبرد، سیاست جنایی، تصرف عدوانی

دانشجوی دکتری، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران . ۱-
و. دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

استادیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد آبادان، دانشگاه آزاد اسلامی، آبادان، ایران - ۲-

استادیار، گروه حقوق جزا و جرم شناسی، واحد آبادان، دانشگاه آزاد اسلامی، آبادان، ایران - ۳-

در برخی کشورها اقدامات انجام شده بر روی زمین دارای ارزش می‌باشد و حال اینکه در ایران مالکیت بر زمین نیز دارای ارزش بوده و سرمایه شناخته می‌شود، ضمن اینکه افزایش ارزش زمین در نتیجه دگرگونی‌های اقتصادی، دسترسی به این سرمایه‌ی ارزشمند را در میان ایرانیان دوچندان کرده است که در درنتیجه آن بروز مخاصمات و درگیری‌ها در جامعه پدید آمده است. ارتکاب جرایم مرتبط با تصرف اراضی اعم از خصوصی و دولتی از ناهنجاری‌ها به شمار می‌آیند که مستلزم اتخاذ سیاست‌های مناسب برای پاسخ‌گویی به آن می‌باشد. این تصرفات تبعات منفی بسیار در حوزه‌های مختلف اقتصادی، کشاورزی، زیست محیطی و مسکن را به دنبال خواهد داشت، چه اینکه این تصرفات غیرمجاز در اراضی دولتی موجب هدر رفت ثروت‌های عمومی خواهد شد و از این جهت لزوم توجه سیاست‌گذاران دولتی را می‌طلبد^۱.

ارزش‌های اقتصادی زمین در ایران و فقدان ساختارهای حفاظتی از اراضی موجب شده است تا سودجویان با بهره‌گیری از تمام ظرفیت و شیوه‌های مجرمانه مبادرت به تصرف اراضی نمایند، اگرچه قانون‌گذار از گذشته تا کنون به دنبال ایجاد محدودیت در اقدامات مشابه بوده است و جرمانگاری جرایم سه‌گانه تصرف عدوانی و مزاحمت و ممانعت از حق از این دست تلقی می‌شود ولیکن ضرورت پیشگیری و مقابله با این پدیده مجرمانه جهت به حداقل رساندن ارتکاب آن با لحاظ علل و عوامل متعددی که موجب وقوع این جرایم می‌گردد ایجاب می‌نماید که سیاست‌های جامعی در این خصوص اتخاذ گردد. در این راستا بهره‌گیری از سیاست‌گذاری جنایی که به عنوان بخشی از سیاست‌گذاری عمومی کشور می‌تواند پاسخگوی مناسبی به پدیده‌های مجرمانه مشابه باشد

در پژوهش‌هایی که در خصوص سیاست جنایی پدیده‌های مجرمانه انجام شده است، عمدتاً به توصیف و آسیب‌شناسی این سیاست‌ها پرداخت شده است و تحلیل مناسبی از شیوه‌های پاسخ‌دهی مؤثر نسبت به پدیده‌های مجرمانه صورت نگرفته است و حال آنکه سیاست جنایی می‌بایست توأم با سیاست‌گذاری باشد تا بتوان با استفاده از یافته‌های ناشی از مطالعات و آسیب‌شناسی‌های انجام شده، راهبردها و برنامه‌های پیشنهادی را ارائه نمود. الگوی مدنظر این پژوهش مبتنی بر راهکارهای مدیریتی و عملی بوده که به صورت پویا و هدفمند اجزای مختلف را جهت اتخاذ سیاست جنایی قضایی بهینه، ترسیم و اجزای آن را تبیین می‌کند. در واقع در این مقاله پس از مفهوم‌شناسی و بررسی ارکان جرم تصرف عدوانی و با مذاقه در مفهوم گونه‌های مختلف سیاست جنایی و با تأکید بر آسیب‌شناسی پاسخ‌های فعلی در قبال این جرم سعی در اتخاذ سیاست‌ها، راهبردها و اقدامات لازم جهت مدیریت جامعه در پاسخ‌گویی به این پدیده‌های مجرمانه خواهد شد

جیاتی، علی عباس و حامد هادی (۱۳۹۱)، «مبانی دعوای رفع تصرف عدوانی در حقوق ایران (مطالعه تطبیقی در فقه امامیه و حقوق فرانسه)»، پژوهش‌نامه حقوق اسلامی، ۲۸۹.

ارکان بزه تصرف عدوانی .

علی رغم اهمیت جرم تصرف عدوانی ولی در هیچ‌یک از قوانین جزایی تعریف مشخصی از جرم تصرف عدوانی به عمل نیامده است، به گونه‌ای که این امر موجب تشتبه در آرای قضایی و برداشت‌های متفاوت و بعض‌ا متناقض از این جرم شده است، قانون گذار در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی از مطلق اموال(اعم از خصوصی و عمومی) حمایت نموده و از طرف دیگر به انواع صحنه سازی‌ها مانند پی کنی و مرزبندی اشاره دارد و با استفاده از لفظ «متعلق» در مقام بیان مالکیت یا تصرف متزلزل عمل نموده است، بنابراین جهت تعریف ناگزیر به تبیین ارکان این جرم می‌باشیم

۱-۱. ارکان عمومی تشکیل دهنده بزه تصرف عدوانی

قوانین و مقررات پیرامون تصرف عدوانی جهت ایجاد نظام عمومی و حمایت از متصرف و مالک وضع گردیده است و هرگونه اخلال در خصوص تصرف و مالکیت اشخاص مورد عکس العمل قانون گذار قرار گرفته است و این واکنش قانونی متناسب با کیفیت تجاوزی که صورت می‌گیرد متفاوت می‌باشد. برای اینکه عملی جرم تلقی شود و قابل مجازات باشد نیازمند عناصری می‌باشد که وجود آن در کلیه جرایم ضروری می‌باشد و جنبه عمومی دارد و در این میان ارکان و شرایط اختصاصی نیز وجود دارد که پیرامون هر جرم خاص معنا می‌یابد. اولین رکن از ارکان عمومی جرم انگاری این است که قانون عملی را جرم دانسته و قابل مجازات بداند و این موضوع تحت عنوان عنصر قانونی مطرح می‌باشد و مورد بعدی عمل مذکور(اعم از فعل یا ترک فعل) تحت شرایط ویژه و مشخصی فعلیت پیدا کند(عنصر مادی) و در پایان قصد مجرمانه یا تقصیر جزایی می‌باشد که تحت عنوان عنصر روانی مورد بررسی قرار می‌گیرد^۱.

۱-۱-۱. عنصر قانونی

با ممنوع ساختن فعل یا ترک فعلی در قالب بیان قانونی، عناوین مجرمانه ایجاد و برای آن مجازات در نظر گرفته می‌شود، با این وصف هر چند تصرف عدوانی موضوع مواد ۱۵۸ تا ۱۷۷ قانون آینین دادرسی مدنی مصوب ۷۹ نیز میباشد لیکن با توجه به تفاوت‌های اساسی بین مواد مذکور با ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی و اینکه بحث حاضر، ماهیتی کیفری دارد و تصرف عدوانی موضوع قانون آینین دادرسی مدنی دارای ماهیتی حقوقی است، فلذا عنصر قانونی جرم تصرف عدوانی، ماده ذکر شده و مواد دیگری از جمله مواد ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۱ میباشند^۲.

¹. گلدوزیان، ایرج (۱۳۸۰)، حقوق جزای اختصاصی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ هشتم - ۱.

². طیرانیان، غلامرضا (۱۳۷۶)، دعاوی تصرف، تهران: گنج دانش - ۲.

رکن مادی جرم، جسم و پیکره ملموس جرم است که در پرتوی نیت و قصد متجلی می‌شود و تا زمانی که نیت و قصد در عالم خارج تحقق نیابد، عمل مجرمانه محقق نشده و در نتیجه قابل مجازات نمی‌باشد. در تحلیل رکن مادی یک جرم، اجزای رکن مادی، همچون رفتار مجرمانه و خصوصیات آن، وسیله مجرمانه، موضوع جرم، شخصیت طرفین جرم و نتیجه مجرمانه مورد بحث قرار می‌گیرد. برای اینکه جرمی محقق شود می‌بایست مراحلی توسط بزهکار سپری شود به این شرح که نخست مجرم قصد ارتکاب جرم می‌کند و سپس با تهیه مقدمات شروع به اجرای آن می‌نماید و در نهایت نسبت به ارتکاب جرم اقدام می‌نماید و به این ترتیب عنصر مادی جرم محقق می‌گردد. جرم تصرف عدوانی، از جمله جرائمی می‌باشد که بصورت فعل مثبت خارجی، تجلی می‌یابد و ترک فعل نمیتواند عنصر مادی این بزه را تشکیل دهد. آنچه در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیرات به عنوان فعل بیان شده است تصرف برای خود یا دیگری، تخریب و تجاوز، ایجاد مزاحمت و ممانعت از حق می‌باشد^۱. بنابرین رکن مادی تسلط و استیلا بر مال می‌باشد که اثبات آن ضابطه خاصی ندارد و با تشخیص قاضی رسیدگی کننده ضمن استعمال گواهی گواهان و انجام تحقیقات و معاینات محلی و حسب مورد قرار کارشناسی جهت صحت و سقم تجاوز مشتکی عنه اقدام می‌گردد. با توجه به فقدان ضابطه در این راستا در صورت وجود هرگونه عملیات مادی بر روی ملک، اصل بر استیلا شخص ملک می‌باشد مگر خلاف آن اثبات گردد مثلاً استیلا متصروف، بر ملکی که مورد اختلاف است، استیلای مورد حمایت قانون، تلقی گردیده مگر اینکه مدعی، حمایت قانونی خود را از دست بدهد و نتواند عدوانی بودن استیلای متصروف فعلی را ثابت کند یا اینکه متصروف فعلی اثبات نماید که تصرف عدوانی نبوده و با رضایت مالک یا متصروف سابق بوده است

۱-۲-۱. فعل مرتكب

عنصر مادی جرم تصرف عدوانی بصورت فعل مثبت مادی خارجی بوده که در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی عبارت است از پی کنی، دیوارکشی، تغییر حد فاصل، امحاء مرز، کرت بندی، نهرکشی، حفر چاه، غرس اشجار و زراعت و امثال آن می‌باشد که این امر همچنان که توضیح داده شد و ممکن است بصورت مادی و محسوس عینی باشد. به عنوان مثال مجرم با جابجایی حد فاصل نسبت به تصرف مازاد بر زمین خود اقدام کند، در ادامه به تعریف مصادیق متروکه در این مقرره قانونی پرداخته خواهد شد^۲.

- ۱- پی کنی به معنای کندن زمین برای دیوارکشی و نظایر آن است
- ۲- مرز به معنای سرحد است و در اینجا به معنای کناره های بلند است و کرت زمین محدودی است که چهار طرف آن با خاک بالا آمده و در میان آن چیزی کاشته می‌باشد

- غرس به معنای درخت کاشتن و قلمه زدن و نهال نشاندن است. درختی که برنشانده باشد-
- ۴- اراضی در آیش زراعی یعنی زمینهایی که برای تجدید نیروی باروری وقت گرفتن یک یا چند سال بدون کشت رها شود
- ۵- مرتع به اراضی گفته می شود که وسیع بوده و قادر مستحبثات است که علوفه به طور طبیعی در آن می روید.
- ۶- قلمستان زمینی است که درختان غیر مشمر به وسیله انسان در آن ایجاد شده باشد و در هر هکتار بیشتر از هزار درخت باشد
- ۷- چشم سار محلی است که آب به صورت طبیعی یا خود به خود از آن می جوشد. پارک ملی باغ وسیع پر درختی است که عموم مردم در آنجا به تفریح یا شکار و غیر می پردازند
- ۸- اراضی موات زمینهایی است که مالک نداشته و آثار کشت و زرع و آبادی در آن نباشد
- ۹- اراضی با بر زمینهایی است که در آن کشت و زرع و آبادی نباشد اما دارای مالک باشد و مالک برای مدت نامحدودی از آبادی آن چشم پوشیده باشد
- ۱۰- محبوسات اموالی است که مالک عین آن را برای خود نگه داشته و منافع آن را برای مدت محدود یا نامحدود به اشخاص یا کارهای عام المنفعه اختصاص میدهد
- ۱۱- اثاث باقیه یا اثاث متأبد اموال غیر منقولی است که موصی آنها را از محل ثبت ترکه برای مصرف معینی قرار دهد
- ۱۲- عملکرد مثبت مادی خارجی مرتكب، در نظر قانون صحنه سازی تلقی شده است. صحنه سازی اصولاً به عملیاتی گفته میشود که به منظور دیگری صورت میگیرد یعنی خود، عملیات موردنظر مرتكب نیست؛ بلکه میخواهد آنها نتیجه دیگری که همان اثبات مالکیت و ذیحق بودن است را ثابت کند. تهیه آثار تصرف اعم از صحنه سازی است. تهیه آثار تصرف در املاک مذکور بوسیله صحنه سازی صورت میگیرد، تصرف شکل‌های مختلفی دارد اما همه شکل‌های تصرف مشمول این ماده نیست بلکه تصرفی را در بر میگیرد که بوسیله صحنه سازی و تهیه آثار نیز صورتهای مختلفی دارد که مقتن در متن ماده به آنها اشاره کرده است. بنابراین تصرفات ساده مشمول مقررات این ماده نخواهد بود^۱.
- تجاوز عنوان دیگری است که به عنوان یکی از مصاديق فعل مجرمانه در این ماده بیان شده است. در واقع تجاوز عنوان عامی است که بسیار از عنوانین دیگر را شامل میگردد فلانا بهتر آن است که اطلاق آن را با مصاديق دیگر مقید نماییم. با مدافنه در قوانین مرتبط در می‌یابیم که نوع وسیله در ارتکاب این بزه اهمیتی نداشته و صرفا ارتکاب مسلحانه این بزه موجب تشديد مجازات میگردد به گونه ای که طبق ماده

۱-۲-۲. موضوع جرم

۶۹۲ قانون اخیرالذکر «هر کس به قهر و غلبه داخل ملکی شود که در تصرف دیگری است اعم از آن که محصور باشد یا نباشد یا در ابتدای ورود به قهر و غلبه نبوده ولی بعد از اختصار متصرف به قهر و غلبه مانده باشد علاوه بر رفع تجاوز حسب مورد به یک تاشش ماده حبس محکوم می‌شود هر گاه مرتکبین دو نفر یا بیشتر بوده و لاقل یکی از آنها حامل سلاح باشد به حبس از یک تا سه سال محکوم خواهد داشد.

با توجه به مصادیق مندرج در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیرات که در فوق نیز توضیح داده شد، موضوع جرم تصرف عدوانی املاک و اراضی است، بنابراین زمین و ملکی باقی نمی‌ماند که از دایره شمول ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی، خارج باشد. یکی دیگر از عناصر تشکیل دهنده رکن مادی این جرم، تعلق مال به دیگری است که به عنوان موضوع جرم تصرف عدوانی مطرح می‌باشد^۱. آنچه از ظاهر این مقرره قانونی بر می‌آید حمایت کیفری قانون گذار از اموال غیر منقول می‌باشد و علت آن است که طبق قاعده اماره یde، تصرف در اموال منقول در حکم مالکیت بر آن است و این در حالی است که در اموال غیر منقول شخص متصرف ممکن است مالک نباشد و حال آنکه در اموال منقول، چنانچه فردی متصرف باشد اصل بر مالکیت آن است و خلاف آن می‌بایست اثبات گردد با این تفکیک بین دعاوی مالکیت و تصرف ایجاد می‌نموده تا اموال غیر منقول منحصراً موضوع جرم تصرف عدوانی باشد. در بین انواع غیر منقول، قطعاً اموال غیر منقول ذاتی مصادق کامل بزه تصرف عدوانی می‌باشد و در این راستا نیز قابل عرض است که چنانچه نمائات و منافع عینی ناشی از مال غیر منقول مورد تصرف قرار گیرد، مالک آن هم مالک مال غیر منقول می‌باشد. این در حالی است که پیرامون اموال غیر منقول تبعی از آن جهت که این اموال ذاتاً از نوع منقول بوده چنانچه از مال غیر منقول جدا نشوند و به عبارت دیگر وجود مجزاً و مستقل پیدا نکنند، می‌توانند موضوع جرم تصرف عدوانی قرار بگیرند بنابراین در صورت تفکیک شدن از مال غیر منقول، به جهت منقول تلقی شدن این اموال نمی‌توانند موضوع جرم مذکور قرار گیرند.

پژوهش‌های علم اسلامی و مطالعات فرهنگی

پرتابل جامع علوم اسلامی

عنصر روانی.

قانونگذار صرف رفتار مجرمانه بدون وجود قصد و آگاهی را واجد وصف جزایی ندانسته و لذا علم و اراده مرتکب توام با تحقق عینی و خارجی رفتار مجرمانه منجر به تتحقق اعتباری جرم می‌گردد. رکن معنوی در جرم تصرف عدوانی عبارت است از سوء نیت عام و آن این است که مرتکب با علم و اراده، مبادرت به ایجاد آثار تصرف نموده و سوء نیت خاص این است که ایجاد آثار تصرف بمنظور تملک ملک غیر یا ذیحق معرفی کردن خود یا دیگری که در صورت عدم حصول نتیجه فوق، جرم محقق نمی‌شود. بنابراین مواردی وجود دارد که مرتکب فاقد عنصر معنوی می‌باشد به عنوان مثال حالتی که فرد معتقد است در زمین خود متصرف است و یا در موارد اکره و اجبار که خارج از اراده فرد، فرآیند تصرف انجام می‌پذیرد. نکته مهم در تتحقق این بزه، تصرف به منظر مالکیت است و لیکن مصادیقی وجود دارد که فرد برای مدت محدودی و به دلایل مختلف مثلاً عبور و مرور و یا استراحت و یا حتی تفریح در ملکی متصرف می‌شود ولیکن قصدی جهت مالکیت ندارد^۱.

عده ای دیگر در مقام تفسیر رکن روانی بزه تصرف عدوانی، صرف تصرف ملک دیگری بدون مجوز قانونی را برای تتحقق این رکن کافی دانستند به این معنا که دیگر نیازی به احرار قصد تصرف ملک متصرف نمی‌باشد. در این راستا قابل ذکر است که یکی از موارد افتراق تصرف عدوانی مدنی از کیفری لزوم توجه به نیت سوء مرتکب و احرار آن توسط مقام قضائی رسیدگی کننده می‌باشد. اگر کسی به اشتیاه مبادرت به ایجاد آثار تصرف در ملک غیر نماید اگر چه از نظر کیفری جرمی مرتکب نشده است و از دید مقام قضائی سوء نیت نداشته است لیکن حق پیگیری دعوای حقوقی برای مطالبه خسارات مربوطه وجود خواهد داشت، بنابراین جهت تتحقق رکن روانی این جرم احرار عدوان و سوء نیت ضرورت دارد، با این توضیح که مرتکب جرم می‌باشد از نامشروع و من غیر حق بودن تصرفات خود آگاهی داشته باشد و در نتیجه این تصرف ضرری به فرد وارد شده باشد، چه اینکه چنانچه فرد متصرف به قصد اضرار نسبت به خروج مال از تصرف مالک، اقدام نماید عملاً مرتکب عملی مستوجب مجازات گردیده است^۲.

اما نتیجه بحث اینکه رکن معنوی تصرف عدوانی از سوء نیت عام و خاص تشکیل شده است و آن این است که مرتکب با علم و اراده به ایجاد آثار تصرف در ملک غیر بمنظور تملک یا ذیحق معرفی کردن خود یا دیگری مبادرت نماید و از این راه باعث تضرر به مالک یا متصرف قانونی ملک شود، لذا منظور از قصد تصرف در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی، قصد تملک بوده و تحقق جرم، مقید به حصول نتیجه است و اگر اقدامات انجام گرفته به این نتیجه منجر نشده جرائم مذکور محقق نخواهد شد.

۱-۱. ارکان اختصاصی جرم تصرف عدوانی

در کنار ارکان عمومی تحقق یک جرم، شرایط اختصاصی نیز وجود دارد که جهت جرم انگاری بزه تصرف عدوانی موردنیاز است این موارد عبارتند از ۱. سبق تصرف مالکانه شاکی ۲ لحوق تصرف مشتکی عنه ۳. عدوانی بودن تصرفات مشتکی عنه ۴-۱. سبق تصرف

^۱ محمدعلیزاده اشکلک، حبیب (۱۳۸۳)، سیاست جنایی قضایی جمهوری اسلامی ایران، رساله دکتری، دانشگاه تهران-۱.
^۲ مهراء، نسرین (۱۳۸۶)، «کیفر و چگونگی تعیین آن در فرآیند کیفری انگلستان»، مجله تحقیقات حقوقی، دانشکده حقوق دانشگاه-۲.
^۳ شهید بهشتی، شماره ۴۵.

واژه سبق در مقابل لحق به کار مبرود و به معنای سابق و گذشته می‌باشد، با این توضیح که استیلای فرد بر مال دیگری می‌باشد به گونه‌ای مستمر باشد تا بر مبنای عرف بتوان آن را به عنوان سابقه تصرف تلقی کرد.

از سوی دیگر با ماده ۱۵۸ قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۷۹ و مواد یک و دو قانون جلوگیری از تصرف عدوانی مصوب ۱۳۵۲، شرط دیگری که برای تحقق تصرف عدوانی لازم است آن است که شاکی می‌باشد ملک را به صورت مستقیم و بدون واسطه در تصرف داشته باشد، بنابراین چنانچه فرد دیگری ملک را سابقاً از تصرف شاکی خارج کرده باشد و مشتکی عنه آن را از ید متصرف لاحق خارج کرده باشد، رابطه مستقیم پیش گفته محقق نخواهد شد و عبارت «مال غیر منقول را از تصرف او خارج کرده...» تحقق نخواهد یافت^۱.

۱-۱-۲. مبدأ سبق تصرف

نکته دیگری که مدنظر است مبدأ سبق تصرف می‌باشد به این معنا که سبق تصرف در چه زمانی آغاز می‌گردد، در واقع زمانی که شخص بر ملک به صورت کامل استیلاً یابد و این استیلاً به صورت همه جانبه باشد به گونه‌ای که نسبت به تمام اجزای آن فعلیت یابد، سبق تصرف محقق گردیده است، بنابراین حتی اگر در قسمتی کوچک از ملک، استیلاً یابی وجود نداشته باشد، نمی‌توان گفت نسبت به کل آن ملک سبق تصرف وجود داشته است بلکه برای استفاده از سبق تصرف باید بصورت محسوس و عینی بر تمامی اجزاء مال مذکور استیلاً باشد، به عنوان مثال اگر فردی اقدام به ساخت یک انباری در چند هکتار زمین کشاورزی نماید، به صرف تصرف بر انباری و بدون اینکه تصرفی بر دیگر بخش‌های زمین داشته باشد، نمی‌توان گفت او دارای سبق تصرف نسبت به کل زمین است

۱-۲-۱. بازه زمانی تصرف

برای اینکه مشخص گردد چه مدت زمانی باید سپری شود تا شخص واجد سبق تصرف تلقی گردد، ملک مشخصی در قانون تعیین نشده است و طبیعی است که این موضوع به عرف و اگذار می‌گردد، به عبارتی مقام قضایی با توجه به نوع ملک و انجام تحقیقات تکمیلی مانند معاینه و بازدید از محل و تحقیق از مطلعین و مجاورین و بررسی آثار تصرف موجود در محل می‌تواند ساقه تصرف را تشخیص دهد.

مورد دیگری که در موضوع سبق تصرف، محل بحث است، لحاظ نمودن مدت تصرف ایادي ماقبل متصرف فعلی می‌باشد به عنوان مثال فردی اقدام به خرید ملکی می‌نماید و لیکن قبل از تصرف آن، شخص دیگری اقدام به تصرف آن می‌نماید در این فرض اگر بخواهیم مبدأ تصرف شاکی را استیلاً بر ملک تلقی کنیم، اساساً تصرفی از سوی وی صورت نگرفته است و لیکن به نظر میرسد شاکی به عنوان قائم مقام ایادي ماقبل خود دارای کلیه حقوق ناشی از این ملک می‌باشد و می‌باشد تصرف ایادي ماقبل را به عنوان سابقه تصرف شاکی در نظر بگیریم.

استمرار در تصرف .

ویژگی مهمی که در تصرف باید وجود داشته باشد، استمرار در تصرف است به این معنا که استیلایی مفید سبق تصرف خواهد بود که بطور مستمر به ید متصرف لاحق، منتهی و ملحق شود. بنابراین خروج ملک از ید متصرف بر دو حالت استوار است: حالت اول اینکه تصرف لاحق بدون رضایت متصرف سابق است و حالت دوم اینکه متصرف لاحق با رضایت متصرف سابق اقدام به تصرف نماید، که در حالت نخست تصرف عدوانی محقق بوده و لیکن در حالت دوم چون متصرف به میل خود ملک را به تصرف دیگری داده است، پس بزه تصرف عدوانی موضوع ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی محقق نمی گردد.

حالت دیگری که وجود دارد، این است که فرد برای مدتی بر ملک تحت استیلایی خود تصرف فیزیکی ننماید و در این حین شخص دیگری اقدام به تصرف در ملک نماید، حال سوال آن است که آیا در این فرض تصرف عدوانی صورت گرفته است؟ پاسخ آن است که استیلایی متصرف سابق بر ملک در زمان تصرف متصرف لاحق، امری ضروری می باشد، که احراز آن مبتنی بر نظر قاضی رسیدگی کننده بوده که با اقدامات تحقیقی خود و البته با لحاظ عرف می تواند این استیلای را احراز کند، عده ای بر این نظر هستند که حتی با وجود عدم تصرف مادی و فیزیکی ولی کماکان ملک در تصرف اعتباری متصرف سابق است و عده ای نیز فقدان تصرف مادی را خدشه ای بر رکن سبق تصرف دانسته و موضوع را از شمول تصرف عدوانی خارج می داند^۱.

۴-۱-۲-۱. آشکار و علنی بودن تصرف

با توجه به اینکه مبنای جرم انکاری بزه تصرف عدوانی حفظ نظم عمومی بوده لذا تصریفی مورد حمایت قانونگذار است که به صورت ملموس و عینی قابل رویت باشد، چه اینکه تصرف پنهان اساساً به نظم عمومی خللی وارد نمی کند مانند اینکه در شهرستان دزفول در زمان جنگ در قسمت زیرین منازل بخشی وجود داشته بنام شوادون(پایین تر از زیرزمین های علی) و به دلیل مسائل امنیتی از آن مکان استفاده شده است و پس از پایان جنگ و بازسازی برخی خانه ها این بخش از منازل حذف شده و اساساً دسترسی به آن وجود ندارد، حال بر فرض اینکه خانه ای که دارای شوادون بوده، از ملک خود راهی به شوادون مجاور(که دیگر استفاده ای ندارند) ایجاد کند و در آن انباری درست کند و استفاده کند، به دلیل اینکه این تصرف دارای منشا عینی و ملموس نبوده و اساساً نظم عمومی و حفظ وضع موجود را به مخاطره نمی اندازد، نمی توان آن را مشمول تصرف عدوانی دانست.

۴-۱-۲-۱. صریح بودن و مسالمت آمیز بودن تصرف

صریح بودن در تصرف به این معنا است که تصرف متصرف فعلی مبتنی بر رضایت صریح و آگاهانه متصرف سابق باشد، بنابراین چنانچه متصرف فعلی که به عنوان مشتکی عنه مطرح است ناشی از تقلب بوده و یا در نتیجه اشتباہ متصرف سابق ایجاد شده باشد به گونه ای که این اشتباہ ابراز شود و متصرف سابق عدم رضایت خود را بیان نماید، بزه تصرف عدوانی محقق خواهد شد، در کنار صریح بودن تصرف، مسالمت آمیز بودن آن نیز مدنظر است به این معنا که تصرف لاحق باید در تقابل تصرف سابق باشد و منشا قهر و غلبه نداشته باشد

نجف‌ابن‌نادی‌آبادی، علی‌حسین (۱۳۷۹)، «درآمدی به جنبه‌های مختلف سیاست جنایی در قبال مواد مخدر» در: مجموعه مقالات ۱- همایش بین‌المللی علمی - کاربردی جنبه‌های مختلف سیاست جنایی در قبال مواد مخدر، تهران: نشر روزنامه رسمی

خصوصیه علنی و آشکار بودن تصرف متفاوت از صراحة و عدم ابهام در تصرف است چرا که علنی بودن به استیلا در تصرف بر میگردد لیکن صریح بودن به رضایت متصرف سابق تسری می یابد. به عنوان مثال حالتی را درنظر بگیرید که احد از ورته با اخذ وکالت از سایر ورثه اقدام به فروش ملک موروثی به خود و به قیمتی کمتر از بازار می نماید و به سایرین می گوید ارزش ملک به همین میزان می باشد و خود متصرف ملک می گردد، در این حالت حتی پس از سالها تصرف، از آنجا که تصرف این فرد ناشی از تقلب بوده نمی تواند، سبق تصریف باشد که مورد حمایت قانون گذار است

۱-۲-۲. حقوق تصرف مشتکی عنه

یکی از ارکان جرم تصرف عدوانی این است که مشتکی عنه با لحقوق تصرف خود بر ملک مورد شکایت، آن را از تصرف متصرف سابق خارج کند و خود بر آن تسلط یابد، بنابراین چنانچه بنا باشد شکایتی مطرح گردد می بایست به طرفیت متصرف لاحقی باشد که تصرف او بر ملک مورد اختلاف فعلیت یافته باشد، فلذا اگر مشتکی عنه خود دارای سابقه تصرف باشد، موضوع از شمول تصرف عدوانی خارج است. نکته دیگری که در این راستا مطرح است، مدت زمان لحقوق تصرف مشتکی عنه می باشد به این معنا که آیا هر زمان که شاکی به مرجع قضایی مراجعه نماید و متعرض تصرف متصرف گردد، مشمول حمایت قانونی می گردد؟ پاسخ این است که در قوانین جدید تحدید مواعده صورت نگرفته است و تقریباً تشخیص این موضوع به مقام قضایی واگذار شده تا بر مبنای عرف جامعه اقدام نماید. خاصیتی که تحدید مدت دارد این است که شاکی با تکلیف خود مواجه است و می داند در چه زمانی باید مراجعه نماید تا از حمایت قانونگذار استفاده کند و در عین حال واگذاری موضوع به عرف باعث ایجاد تفاسیر متعدد شده است، به عنوان مثال متصرف سابق با مراجعه به مرجع قضایی، متعرض تصرف فردی می گردد که از لحقوق تصرف او بیش از پنج سال گذشته و این امر نظم عمومی استقرار یافته در حوزه املاک را به مخاطره می اندازد. نکته ای که در این بحث وجود دارد این است که وضعیت سبق تصرف یا لحقوق تصرف در ملکی که مشاعی است، مفروض می باشد یعنی اصل بر این است که شرکا بر زمین متصرف می باشند حال اگر فردی خلاف این امر را ادعا نماید می بایست دلایل اثباتی خود را ارائه نماید.

۱-۲-۲-۱. ویژگی های لحقوق تصرف

۱-۱-۲-۲-۱. خارج نمودن مال از تصرف متصرف قانونی

وقتی صحبت از لحقوق تصرف می کنیم به این معنا است که متصرف لاحق، ملک را از استیلا و تصرف متصرف سابق خارج می کند، و خود به تهیه آثار تصرف به شرح مندرج در ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیرات اقدام می نماید، ولیکن تصرف بر ملک غیر مستلزم انجام برخی اقدامات می باشد که شامل داخل شدن در ملک و رصد موقعیت آن جهت ایجاد آثار تصرف است به عنوان مثال جهت کشت و زرع در زمین زراعی می بایست تعدادی کارگر گماشته شوند تا مقدمات کار را انجام دهند و بدیهی است انجام این امور با سپری شدن زمان همراه می باشد، و نکته مهم در این موضوع آن است که تصرف متصرف لاحق باید به گونه ای باشد که مانع تصرف دیگری علی الخصوص تصرف سابق باشد حتی اگر تصرف لاحق محدود کننده متصرف سابق باشد موضوع داخل در سایر عنوانین مرتبط از جمله مراجعت می گردد، البته این مورد نباید با حالتی خلط گردد که اقدام فرد صرفا ایجاد خسارت به متصرف سابق باشد مثلا تحریق محصولات کشاورزی موجود در زمین زراعی که در این حالت باید با طرح دعای مطالبه خسارت پیگیری لازم انجام گردد.

استقرار تصرف لاحق .

آنچه در فوق پیرامون اخراج متصرف سابق از ملک و رفع استیلا او بیان شد زمانی می تواند لحوق تصرف را تکمیل کند که منجر به استیلا و استقرار متصرف لاحق بر ملک گردد، بنابراین اگر فرد به دنبال تصرف نباشد و صرفا به جهت آسیب به متصرف سابق به دنبال ضربه زدن بر او یا محدود نمودن دامنه تصرفات او باشد، موضوع مشمول لحوق تصرف نمی باشد مانند حالتی که اساساً فرد به دنبال تصرف خود نباشد و صرفا به دنبال جلوگیری از تصرف دیگری باشد مثلاً در محل، بلوک کاری کند تا امکان استفاده متصرف سابق را سلب نماید، در این فرض فرد می تواند با طرح شکایت صحیح مثلاً مزاحمت ملکی از حیث قضایی موضوع را پیگیری نماید. بنابراین برای احراز لاحق بودن تصرف متصرف عدوانی بایستی متصرف بر مال استیلا و تصرف مادی و مشهود و عینی داشته باشد.

۳-۲-۱. عدوانی بودن تصرف لاحق

از دیگر موارد مهم در لحوق تصرف، خروج ملک از تصرف متصرف سابق به نحو عدوان می باشد، تفاسیر متعددی از لفظ عدوان مطرح گردیده است، عده ای عدوان را قهر و غلبه دانستند و عده ای هم آن را عدم رضایت متصرف سابق نامیدند. به نظر می رسد منظور از رضایت متصرف سابق، همان رضایتی است که برای تنفيذ عقود و معاملات کافی است و از آن به رضایت معاملی تعییر می شود، رضایت معاملی گاهی ممکن است با میل قلبی فرد متفاوت باشد چه اینکه متصرف سابق به هر دلیل که با لفظ و کلام رضایتی به دیگری بدهد و پس از آن به اقامه شکایت پیروز نمی توان گفت که تصرف لاحق به نحو عدوان صورت گرفته چون منشا آن رضایت متصرف سابق است.

گاهی تصرف لاحق ناشی از اذن مشروط می باشد به عنوان مثال کارفرما که مالک ملک است به پیمانکار ماموریت می دهد که در مدتی مشخصی نسبت به اجرای پروژه ساختمانی پیروزد و در صورت اقدام مقتضی در مهلت مقرر، بخشی از ساختمان در مالکیت ایشان درآید، حال با فرض اینکه پیمانکار پروژه را با موافقیت تکمیل کند و در ساختمان مورد توافق تصرف کند، آیا مالک می تواند با شکایت تصرف عدوانی متعرض پیمانکار گردد، در پاسخ باید گفت آنچه از رهگذر بحث تصرف عدوانی می گذرد، تحقق ارکان جرم می باشد بنابراین چنانچه ارکان جرم محقق گردد می توان پیگیری نمود و لیکن در مانحن فیه به نظر می رسد با توجه به سبق تصرف مالک، مشتكی عنه باید ثابت کند که لحوق تصرف وی ناشی از رضایت مالک بوده و یا اینکه اساساً باید با طرح دعوای دیگری، الزام وی به ایفای تعهد قراردادی را مطالبه کند.

مورد دیگری که در بحث رضایت اهمیت دارد، تصرف ملک دیگری توسط شهرداری و یا ارگان های دولتی در راستای حفظ منافع و مصالح عامه می باشد که طبق تشریفات خاص قانونی به ارگان های مذکور این اجازه داده شده است که می تواند نسبت به تصرف املاک اقدام کند هرچند مالک چنین اجازه ای را نداده باشد، البته این امر منوط به پرداخت قیمت ملک به نرخ روز است تا جاییکه در صورت عدم پرداخت، امکان مطالبه آن از متصرف دولتی از طریق دادگاه های حقوقی می باشد ولی در هر حال در اینجا اراده عمومی مقدم بر اراده خصوصی مالک می گردد، بنابراین این نتیجه حاصل می گردد که گاهی عدم رضایت مالک می تواند، تصرف را عدوانی و مستحق مجازات نماید و لیکن گاهی توجهی بر اجازه مالک مترتب نمی باشد.

گونه‌های سیاست جنایی · ۱-۲. سیاست جنایی تقینی

سیاست جنایی تقینی به منزله نخستین لایه سیاست جنایی عبارت است از تدبیر و چاره‌اندیشی قانون‌گذار در مورد جرم و پاسخ به آن که با توجه به وابستگی سیاست جنایی و نظام سیاسی هر کشور، حالت‌های مختلفی به خود می‌گیرد (لازر، ۱۳۷۵، ص ۱۷) به عبارتی اقدامات قوه مقننه در جهت کنترل پدیده مجرمانه داخل در این عنوان است، در واقع قوه مقننه با لحاظ راهبردهای سیاست جنایی مدون در قانون اساسی اقدام به قانون‌گذاری در این حوزه نمود و با این کیفیت جهت‌گیری در سایر اقسام سیاست جنایی را سامان می‌دهد، آنچه در قالب سیاست جنایی تقینی تعیین می‌گردد الهام گرفته از قانون اساسی بوده که سایر قوا و حتی جامعه مدنی مکلف به اجرای این سیاست می‌گردند.

۲-۲. سیاست جنایی قضایی

اما در یک تقسیم بندی می‌توان سیاست جنایی را در دو مفهوم مضيق و موسع توضیح داد. سیاست جنایی قضایی در معنای مضيق آن به معنای نحوه استنباط و برداشت مراجع قضایی از قوانین و مقررات و چگونگی اعمال آنها در تصمیمات قضایی است^۱ با این توضیح که بعد از اینکه قوه مقننه، سیاست جنایی را در قالب ضوابط و مقررات ابلاغ نمود این قوانین و پیام‌های قانونی در مرجع قضایی مورد تحلیل قرار می‌گیرد و آنچه مورد اهمیت است چگونگی اعمال این قوانین و مقررات در آرای قضایی می‌باشد. به عبارت دیگر سیاست جنایی قضایی نحوه استنباط دستگاه قضایی از سیاست جنایی تقینی و نحوه مواجهه قضات با قانون و سیاست‌های قوه مقننه می‌باشد (قیاسی، ۱۳۸۵:ص ۲۹)، بدینه است که برداشت قضات از مسائل مختلف از جمله فهم قانون، تطبیق مصادیق با مفاهیم و اجرای احکام متفاوت بوده که همین موضوع مولد رویه‌های قضایی متعدد و بعض‌ناهemos در نظام حقوقی کشور بوده که منجر به صدور آراء و تصمیمات متنوع گردیده است. در این راستا عوامل متعددی از جمله میزان مطالعات قضایی، تفسیر پذیری قوانین و کیفیت ابلاغ اسناد بالادستی مانند بخشنامه‌ها و دستورالعمل‌ها نقش دارند.

اما سیاست جنایی قضایی در مفهوم موسع محدود به تصمیمات و رویه‌های قضایی نمی‌گردد، بلکه در چارچوبی وسیع، سیاست‌های کلان دستگاه قضایی را تعریف می‌کند. آنگونه که از اصل ۱۵۸ قانون اساسی مستفاد می‌گردد اتخاذ تصمیمات کلان و راهبردهای اساسی از وظایف ریاست محترم قوه قضائیه می‌باشد که در قالب لواح قضایی، بخشنامه و دستورالعمل، فرآیند تصمیم‌سازی را در چرخه قضایی کشور سامان می‌بخشد. از جمله این موارد تدوین سندهای راهبردی قوه قضائیه می‌باشد که در بخش‌های مختلف با چیزی راهبردها و برنامه‌ها، سیاست‌های کلان دیوان عالی قضایی را برای حوزه‌های مختلف دستگاه قضایی لاحظ نموده و با ابلاغ آن به دادگستری‌ها، در جهت اجرایی نمودن آن گامهایی برداشته شده است.

برای توضیح بیشتر قابل ذکر است که قضات در صحنه دادرسی با مصادیقی مواجه می‌شوند که مستلزم اتخاذ سیاست‌های مستقل می‌باشد که مجموعه این ملاحظات، سیاست جنایی قضایی را تشکیل می‌دهد کلیه ارکان و دستگاه‌های قوه قضائیه در تشکیل این سیاست جنایی نقش دارند به گونه‌ای که تصمیم هر یک سازنده بخشی از این سیاست می‌باشد، به عنوان مثال دیوان عالی کشور با صدور رأی وحدت رویه و آرای اصراری، معاونت حقوقی قوه قضائیه با صدور نظریات مشورتی و حوزه ریاست قوه قضائیه با صدور بخشنامه‌های متعدد دارای نقش مستقیم و غیرمستقیم با سیاست جنایی قضایی می‌باشند. دریافت صحیح پیام قانون‌گذار توسط قضات که مبنی بر درک واقعیت‌محسوس در جامعه بود نقش مهمی در جهت‌دهی افکار عمومی و اعتماد مردم به نهادهای قضایی و انتظامی خواهد داشت.

نحوی ابرند آبدی، علی حسین، سیاست جنایی، تحریرات درسی جرم شناسی، دوره دکتری دانشگاه شهید بهشتی، ۱۳۷۸-۱۳۷۹، ۱-

رابطه سیاست جنایی قضایی با رویه قضایی .

رویه قضایی، به عنوان زیر مجموعه و از اجزای سیاست جنایی قضایی به شمار می آید با این توضیح که رویه قضایی یک تصمیم کلی قضایی است که به وسیله قضات دائما تکرار شده و این تکرار در اتخاذ تصمیم، نوعی نیروی الزام آور ایجاد نموده است.^۱ به بیان دیگر رویه قضایی صدور مکرر تصمیمات قضایی در موضوعات مشابه می باشد که نوعی الزام عملی برای قضات در صحنه دادرسی ایجاد می کند، بنابراین با یک تصمیم کلی قضایی ایجاد نمی گردد. رویه قضایی علاوه بر مبنای عقلی دارای مبانی قانونی نیز می باشد، چه اینکه در اصل ۱۶۱ قانون اساسی، ایجاد رویه قضایی به عنوان یکی از وظایف دیوان عالی کشور شمرده شده است و در بسیاری از قوانین بر رویه قضایی تاکید شده است از جمله در مواد ۴۳ و ۴۴ قانون امور حسابی و هم چنین تبصره ۲ ماده ۲۵ قانون ثبت اسناد و املاک ۱۳۵۱ و با این وصف، مبنای قانونی رویه قضایی مورد تصریح قرار گرفته است. وحدت رویه ای یا رویه قضایی محتوایی است که قضات را تا حدی به اقتاع و جدانی رسانده تا به تفسیر قانون پرداخته و تحلیلی واحد از مقررات قانونی ارائه نمایند، تحلیلی که ابهام و اجمال قانون را مرتفع می کند و در نهایت در جایگاه رای وحدت رویه از مراجع قانونی، نیروی الزام آور خواهد یافت. بنابراین با اندکی تأمل در می یابیم که مسیر نیل به سیاست جنایی قضایی برتر، تدوین رویه های قضایی صحیح می باشد.

۲- سیاست جنایی اجرایی

مجموعه بازخوردهای قوه مجریه نسبت به پدیده مجرمانه که واجد ماهیت اجرایی بوده، سیاست جنایی اجرایی را تشکیل می دهد، عده ای بر این نظر هستند که سیاست جنایی اجرایی اقداماتی را که در مقام اجرای قانون در خصوص قوانین کیفری توسط دادگستری انجام می شود را شامل می گردد^۲ و حال اینکه به نظر می رسد اقداماتی که ذیل دستگاه قضایی و در مقام اجرای احکام قضایی صورت می پذیرد در زمرة سیاست جنایی قضایی طبقه بندی می گرددند، زیرا دارای ارتباط مستقیم با مقوله قضابوده و در ساختار دادگستری می گنجند، اقداماتی از قبیل کشف و تعقیب، تحقیق، رسیدگی و اجرای احکام از این نمونه می باشند. عمدتاً اقداماتی که در راستای سیاست جنایی اجرایی توسط ارگان های مختلف انجام می شود، جنبه پیشگیرانه داشته و به نوعی اقدام غیر کیفری تلقی می گردد.

مدنی، سید جلال الدین، رویه قضایی، انتشارات پایدار، ۱۳۸۷، ص ۳-۱

نجفی ابرند آبادی، علی حسین، سیاست جنایی: از مدل ها تا جنبش ها، دیباچه برای چاپ دوم کتاب نظام های بزرگ سیاست-

جنایی نوشته دلماس مارتی-، می ری، ص ۲۶۳

سیاست جنایی مشارکتی.

نقش جامعه مدنی را در اجرای سیاست‌های تقنینی و قضایی آراء، سیاست جنایی مشارکتی معنا می‌کند. این نوع از سیاست جنایی یکی از گرایش‌های مهم محسوب می‌گردد که در دوره معاصر ایجاد شده و معلوم بحراهن‌های ناشی از عدم کارآمدی دستگاه عدالت کیفری در غرب بوده است (رستمی، ۱۳۸۶: ۱۴۰). در واقع جامعه مدنی می‌تواند در تشکیل سیاست جنایی تقنینی و قضایی و اجرایی منشأ اثر باشد. به عنوان مثال سازمان‌های مردم‌نهاد در حوزه حمایت از محیط زیست امکان اظهارنظر و ارائه طرح و برنامه‌های قانونی را دارد و حتی می‌تواند به عنوان ذی‌تفع در موارد روز هنجارهای مرتبط با حوزه محیط زیست اعلام جرم نماید و با عنوان عضوی مؤثر در صحنه دادرسی حاضر گردد، بنابراین این نوع از سیاست جنایی همان شرکت دادن مردم در مقابله با پدیده مجرمانه است. (نجفی ابرند، ۱۳۸۱، ۲۶۵).

۳. کاربرد سازی پیشگیری غیرکیفری در رویارویی با جرم تصرف عدوانی

۱-۳. استفاده از رهیافت‌های پیشگیری غیرکیفری اجتماعی در جرم تصرف عدوانی

پیشگیری اجتماعی که بیشتر با تأمین حقوق اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی مردم در سطح جامعه محقق می‌شود. به طوریکه از طریق شناخت علل ارتکاب جرم اعم از فردی (پیشگیری رشد مدار) و اجتماعی (پیشگیری جامعه مدار) و بر طرف کردن آنها با انجام اصلاحات فردی و اجتماعی، مثل درمان ناهنجاری‌ها و بیماری‌های جسمی و روانی و تقویت نهادهای اجتماعی مثل خانواده، مدرسه و توسعه و تعالی فرصلت‌های اقتصادی تحصیلی، تغیریحی می‌توان تمایلات مجرمانه در افراد را کنترل و جلوگیری نمود. در واقع پیشگیری اجتماعی مجموعه اقدامات و تدبیر پیشگیرانه ای است که در پی حذف یا ختنی کردن عوامل اثرگذار بر تکوین جرم می‌باشد.^۱ با توجه به اینکه این پیشگیری در ارتباط با کل جامعه بوده و مسائل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را در بر می‌گیرد، لذا جامعه باید در مرحله اول خود به رفع کمبودها و نیازها و ضعف باورهای موجود اقدام نماید، سپس از عموم افراد انتظار رفتار مناسب و هماهنگ با ضوابط را داشته باشد. اگر محیط اجتماعی سالم و متعادل باشد، اراده آن نیز به طور عمله تاثیر از این شرایط، نظم پذیر بوده و بزهکاری امری استثنائی یا بسیار کم اهمیت خواهد بود.

۲-۳. استفاده از رهیافت‌های پیشگیری غیرکیفری وضعی در جرم تصرف عدوانی

از دیگر راه‌های پیشگیری غیرکیفری، پیشگیری وضعی است که باید با رعایت حقوق و آزادی‌های مدنی و سیاسی مردم به اجرا گذاشته شود تا جنبه عادلانه و منصفانه به خود گیرد. در این نوع از پیشگیری، با توجه به شرایط بزهکار، نوع جرائم، اهداف و موضوعات جرم و خصوصیات بزه دیده، اقداماتی را به اجراء می‌گذارد که فرآیند آنها از بین رفتن و یا تضعیف موقعیت‌ها و فرصلت‌های ارتکاب جرم خواهد شد.^۲ کاهش فرصلت‌ها و موقعیت‌های ارتکاب جرم با توسعه امنیت فیزیکی یا طراحی ساختمان‌ها و محله‌ها که در نهایت موجب خطرناک و پرهزینه تر شدن اعمال مجرمانه می‌شود همراه است. این نوع از پیشگیری با توجه به شرایط بزهکار، نوع جرائم، اهداف و موضوعات جرم و خصوصیات بزه دیده، اقداماتی را به اجراء می‌گذارد که فرآیند آنها از بین رفتن و تضعیف موقعیت‌ها و فرصلت‌های ارتکاب جرم خواهد شد. با توجه به جنبه حسابگری و پیش‌بینی در ارتکاب جرائم به طور کلی و بویژه در جرایم مرتبط با اموال، محاسبه منفعت و خطر ارتکاب بزه توسط بزهکار می‌تواند با تغییر در اوضاع و احوال مرتبط با بزهکار و بزه دیده و گستره جغرافیایی مورد هدف بزهکار، ارتکاب بزه را سخت و سخت تر نماید. در چنین شرایطی معادلات و محاسبات مجرم

سلامی، جعفر، پیشین، ص ۲۸۱-۱

گسن، ریمون، ۱۳۸۹، روابط میان پیشگیری وضعی و کنترل بزهکاری، ترجمه‌ی علی حسین نجفی ایرندآبادی، مجله تحقیقات

حقوقی، شماره ۱۰

تقویت و توسعه پیشگیری کیفری در رویارویی با جرم تصرف عدوانی .
۴-۱. اتخاذ رویه‌ی واحد قضایی در رسیدگی به جرم تصرف عدوانی

وجود قوانین متفقه و پراکنده در حوزه جرم تصرف عدوانی در حوزه اراضی عمومی و دولتی منجر به ایجاد رویه‌های متفاوت در عرصه قضاگردیده است که زمینه را برای سودجویی اشخاص جهت ارتکاب این جرایم فراهم می‌سازد چه اینکه این افراد به امید رویارویی با تفسیر مورد نظر خود اقدام به ارتکاب جرایم سه‌گانه نمودند و با طرح موضوع اختلافی و ارائه آرای قضایی همسو با اقدام خود در جهت فرار از ضمانت اجرای ناشی از این جرم بر می‌آید و حال آنکه سیاست جنایی قضایی واحد به عنوان مهم‌ترین رکن در مواجه و پاسخ‌دهی به پدیده‌های مجرمانه بسیار حائز اهمیت می‌باشد

۴-۲. به کارگیری دادرسان متخصص و با تجربه در شعب قضایی

ماهیت حقوقی جرم تصرف عدوانی خصوصاً در املاک خصوصی و دولتی، وجود قوانین و مقررات مختلف، نقش مستقیم عرف در تطبیق مصادیق با مفاهیم این جرایم ایجاد می‌کند تا متوالیان عدالت کیفری نسبت به به کارگیری قضات با سطح علمی مناسب و متبحر در امور املاک در صحنه دادرسی این جرم حاضر شوند، تا با تسریع در رسیدگی شاهد آراء قضایی متن肯 در این حوزه باشیم، اگرچه در شرایط فعلی شاهد رسیدگی نیمه تخصصی قضات در برخی حوزه‌های قضایی می‌باشیم ولی در مناطق و حوزه‌های قضایی که املاک متعددی در آن وجود دارند لازم است شعب تخصصی رسیدگی به این جرم تأسیس شود. در سال ۱۳۷۹ نیز رئیس وقت قوه قضاییه با صدور بخشنامه‌ای بر اختصاص شعب تخصصی برای رسیدگی به پرونده‌های مربوط به تخریب مراتع و جنگل‌ها و محیط زیست و تصرف اراضی دولتی تأکید نمود(بخشنامه شماره ۵۸۷۴/۷۹/۱ ۳/۵/۱۳۷۹) رئیس قوه قضاییه دادستانی کل کشور در سال ۱۳۹۴ با ابلاغ بخشنامه به دادستان‌های سراسر کشور بر ضرورت تخصیص مجتمع یا شعب ویژه‌ای از دادسراهای برای جرایم تصرف غیرمجاز اراضی جنگلی و مراتع و تخریب محیط (زیست تأکید نمود (بخشنامه شماره ۷۵/۱۰/۶/۸۲/۱ ۷۵/۷/۸۲ مورخ ۳۰/۷/۷۸۲

اما نکته‌ای که وجود دارد با توجه به اینکه در برخی حوزه‌های قضایی کیفیت و تعداد پرونده‌های مرتبط با جرایم سه‌گانه در حدی نمی‌باشد که نیازمند اختصاص شعبه خاص جهت رسیدگی باشد لکن با توجه به حساسیت موضوع، لازم است قضاتی در هر حوزه قضایی انتخاب شده و تحت

آموزش‌های لازم در حوزه رسیدگی به این جرایم قرار گیرند و نسبت به امور اراضی اشراف کامل داشته باشند در این راستا می‌توان دوره‌های ضمن خدمت ویژه برای قضات مذکور در نظر گرفت تا به صورت دوره‌ای با شرکت در این جلسات ضمن نیل به رویه واحد در راستای سیاست جنایی قضایی واحد گام‌های لازم برداشته شود، در خلال این بحث ضرورت ارائه آموزش‌های لازم به ضابطان عام و خاص در این حوزه بسیار احساس می‌گردد زیرا وظیفه حراست از اراضی عمومی، کشف و تعقیب جرایم ارتکابی و اجرای احکام کیفری تا حد زیادی بر عهده ضابطان مذکور می‌باشد و ارتباط تنگاتنگ جرایم مذکور با محیط اجتماعی ایجاد می‌نماید که جهت جلوگیری از آثار سوء ناشی از عدم اقدام صحیح تعليمات لازم توسط مجریان امر فرا گرفته شده باشد چه اینکه دادستان به موجب تصریه اماده قانون آینین دادرسی کیفری وظیفه دارد مهارت‌های لازم را در جهت ارتقا سطح علمی ضابطان ۳۰ دادگستری برگزار نماید.

یکی از آسیب‌های مهم در دستگاه قضایی که در مواجهه با عمدۀ جرایم همواره وجود دارد، ضعف در ساختارهای دادرسی و منابع لجستیک می‌باشد و اهمیت این موضوع در جرم تصرف عدوانی و جرایم مشابه که ماهیتی تخصصی دارد بیشتر احساس می‌شود، عدم وجود شعب تخصصی جهت رسیدگی به پرونده‌های مذکور کم توجهی سیستم قضایی را نسبت به ماهیت تخصصی این جرایم نشان می‌دهد بدیهی است دادرسی غیرتخصصی در این جرم توسط قضاط بدون در نظر گرفتن نگاههای ویژه و حساسیت‌های موضوع نمی‌تواند رسیدگی بی‌نقصی را به دنبال داشته باشد در این راستا باید راهبرد تخصصی نمودن شعب قضایی در رسیدگی به جرایم سه‌گانه اهمیت موضوع تشریح می‌گردد.

۴-۳. ایجاد نهاد دستیار قضایی برای افزایش سرعت

طبق ماده ۵۴ لایحه جامع اداری و استخدامی قوه قضاییه، دستیار قضایی «به منظور تسريع در رسیدگی های قضایی و آماده نمودن پرونده برای صدور آراء و اجرای مناسب احکام، در تشکیلات قضایی هر استان از بین مدیران دفاتر واجد شرایط که دارای مدرک تحصیلی حداقل لیسانس در رشته حقوق یا فقه و مبانی حقوق اسلامی و یا معادل حوزوی آن و نیز دارای حداقل ۱۰ سال سابقه خدمت باشند و تایید آنها توسط کمیته مربوطه، به شرط قبول شدن در آزمون خاصی که به این منظور برگزار می‌گردد «به عنوان دستیار قضایی انتخاب می‌شوند.

با بررسی مفاد ماده فوق ملاحظه می‌گردد که تعریف مشخصی برای دستیار قضایی ارائه نشده است و لیکن مستفاد از مقرره‌ی فوق و با الهام از کیفیت تاسیس نهاد دستیار قضایی در نظام حقوقی کشورهای دیگر می‌توان گفت، دستیار قضایی فرد صاحب اعتباری است که جایگاه خوش را از دستگاه قضایی اقیاس نموده و مامور جمع آوری داده‌ها و اطلاعات موثر در پرونده و تطبیق ادعای شاکی یا خواهان با مفاد قانون و منطبق با اوضاع و احوال مسلم قضیه می‌باشد و بر مبنای سیستم امتیاز دهی و اعتبارسنجی ارتقا می‌یابد. به عبارت دیگر دستیار قضایی شخصی است که مستقل از دستگاه قضایی و لیکن مرتبط با آن فعالیت نماید.

آنچه در اعتبار بخشی به دستیار قضایی، معیار تلقی می‌گردد، تلاش جهت احقاق حق و اعلام نظر بر مبنای مقررات قانونی می‌باشد لکن رضایت فردی که ادعای خلاف قانون دارد پذیرفته نیست، چه اینکه در وکالت، تلاش جهت کسب رضایت موکل بوده حال اینکه ممکن است ذیحق نباشد

طبق ذیل ماده ۵۴ لایحه جامع اداری و استخدامی قوه قضاییه، جهت پذیرش دستیار قضایی، آزمون سراسری بین مقاضیان واجد صلاحیت برگزار می‌گردد و لیکن در ماده اخیرالذکر، مقاضیان صرفا کارمندان داری ده سال سابقه با مدرک کارشناسی حقوق و یا معادل حوزوی آن معرفی شده اند.

حال اینکه با مطالعه تطبیقی در نهاد دستیار قضایی در کشورهای دیگر به ویژه فرانسه، دامنه مقاضیان این امر را در گستره جامعه حقوقی آن کشور شامل دانش آموختگان رشته حقوق، استاید، کارآموزان وکالت و یا قضاویت تعریف کرده است و از این حیث محدودیتی قائل نشده است. لذا در این طرح نیز با اقتباس از حقوق فرانسه، کلیه مقاضیان با شرط تحصیلی کارشناسی حقوق و یا معادل و عدم استغلال در نهادهای دیگر امکان شرکت در آزمون دستیاری قضایی را دارند و این آزمون نیز توسط مرکز وکلا کارشناسان رسمی و خانواده قوه قضاییه برگزار می‌گردد.

به طور کلی به هر فردی که با شرکت در آزمون مربوطه نمره شاخص را کسب نماید، وارد مراحل گریش دستیاری قضایی می‌شود. طبق تبصره ۳ ماده ۵۴ لایحه جامع اداری و استخدامی قوه قضاییه، حقوق و مزایای دستیار قضایی مطابق گروه شغلی پایه یک قضایی تعین می‌گردد. و این مزایا طبق تبصره ۴ قانون اخیرالذکر تا پایه ده قضایی قابل ارتقا می‌باشد و همین امر به نوعی دلالت بر نقش مشابه دستیار قضایی با قضات می‌نماید لذا می‌بایست با توجه به نقش حساس آن، فرآیند گزینش و تایید صلاحیت آنان نیز توسط اداره گریشن قوه قضاییه انجام شود و شاخص‌های تایید صلاحیت آنان با توجه به وظایف مندرج در تبصره ۲ ماده اخیرالذکر و در سطحی پایین تر از گزینش قضات انجام شود.

در ماده ۵۴ لایحه جامع اداری و استخدامی قوه قضاییه، تصریح شده که پس از قبولی داوطلب در آزمون ورودی دستیاری قضایی، فرد پذیرش شده با تایید کمیته‌ای که شامل رئیس دادگستری استان یا نماینده وی، نماینده حفاظت اطلاعات و نماینده گریشن و معاون متایع انسانی می‌باشد به عنوان دستیار قضایی انتخاب می‌شوند و البته مجدداً در تبصره ۵ ماده اخیرالذکر، مقررات مربوط به چگونگی بکارگیری، تعیین محل خدمت، ارتقا و ترکیب دستیار قضایی را منوط به آیین نامه‌ای نموده که با پیشنهاد شورای عالی و تایید رئیس قوه قضاییه می‌رسد حال اینکه برای تدوین این آیین نامه مهلتی در نظر گرفته نشده است.

۴-۵. سیستمی نمودن امور قضایی

الف) اتخاذ شیوه نوین در ثبت جرم تصرف عدوانی با لحاظ وجوده تمایز آنها

امروز پاسخ‌گویی به هر پذیره مجرمانه مدام که مبنی بر آمار و داده‌های صحیح پیرامون آن پذیرده مجرمانه نباشد نمی‌تواند راهکار صحیحی جهت کنترل آن اتخاذ نموده زیرا هر اقدام کنترل‌کننده ای مستلزم مطالعه و علم‌شناسی دقیق پیرامون آن می‌باشد که بدون داشتن آمار صحیح این امر ممکن نمی‌باشد.

مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضاییه از طریق سامانه مدیریت پرونده، عناوین مجرمانه را بارگذاری نموده و کلیه مراجع قضایی موظف به ثبت جرایم با تفکیک مذکور می‌باشند. شیوه‌های متغیر ارتکاب جرم در این جرایم و ضرورت مطالعه دقیق با توجه به عناوین مجرمانه متعدد ایجاب می‌نماید که تفکیک منسجم‌تری ارائه شود و از آنجا که ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیرات عناوین مختلفی را جرم انگاری نموده که در املاک خصوصی و دولتی دارای تفاوت می‌باشد و از حيث تکرار نیز مقررات جداگانه‌ای دارد لذا لازم است طبقه بنده صحیحی ارائه شود، عناوینی شامل تصرف عدوانی اراضی خصوصی، تصرف عدوانی اراضی دولتی، مزاحمت در اراضی دولتی و خصوصی، ممانعت در اراضی دولتی و خصوصی

و ... افزون بر تفکیک در عناوین مجرمانه، جهت نیل به تحلیل صحیح و درست در جرایم مذکور می باشد اطلاعات دیگری نیز بر مبنای شاخص‌های متعدد جمع آوری گردد که در این راستا پیشنهاد می گردد با توجه به محدودیت‌هایی که از حیث زمانی و لجستیک برای سیستم قضائی وجود دارد با طراحی نرم‌افزاری آنی و در اختیار قرار دادن آن به مراجع انتظامی با لحاظ فاکتورها و شاخص‌های مختلف که تمامی ابعاد ارتکاب جرایم سه‌گانه را در بر بگیرد سعی در اخذ گزارش‌های آنی از ارتکاب جرائم سه‌گانه در اراضی مختلف صورت پذیرد و بدینهی است متعاقب اخذ این داده‌ها می‌توان با استفاده از بانک اطلاعاتی که به دست آمده راهکارهای لازم از جمله شناسایی متصرفین حرفه‌ای و کترول نسبت به باندهای ایجاد شده احتمالی در آینده، برنامه‌ریزی‌های لازم صورت پذیرد در خلال این بحث چنان‌که سابق نیز گفته شد تعیین شعب ویژه قضائی برای رسیدگی به جرایم سه‌گانه از جهت دیگری نیز حائز اهمیت می‌باشد به این شرح که با توجه به ارتباط مستقیم این جرایم با اراضی عمومی و خصوصی در سطح هر حوزه قضائی لازم است قاضی مربوطه اطلاعات دقیقی در این راستا کسب نموده و حتی‌المقدور به صورت حضوری و با حضور کارشناسان ثبتی و محلی موقعیت جغرافیایی آنها آن را از نزدیک بررسی نمایند تا به محض وقوع جرم مقارت ذهنی لازم برای قاضی ایجاد گردد.

۴-۶. ضابطه مند کردن فرآیند اعتراض با سیستم امتیازدهی

از منظر مطالعات تطبیقی در پیش‌نی از آراء دیوان اروپایی حقوق بشر به این موضوع پرداخته شده هریک از طرفین ممکن است اقداماتی انجام دهد که موجبات طولانی شدن رسیدگی را به همراه داشته باشد لذا در این مورد باید بین حقی که قانون برای هریک از طرفین جهت اعتراض در نظر گرفته که باعث افزایش زمان رسیدگی می‌شود و زمانی که معتبرض با توصل به اقدامات غیر قانونی یا با استفاده از حقوق قانونی به عدم قصد طولانی کردن دادرسی در جهت سوء استفاده از آن می‌نماید، تمایز قائل بود.

به عنوان مثال فردی پس از صدور حکم بدوی در محکومیت به پرداخت خسارت به میزان ده میلیارد تومان، علی رغم آنکه حقی برای وی وجود ندارد، صرفاً به جهت امکان قانونی اعتراض، اقدام به تجدید نظر خواهی نموده در نیجه اجرای حکم را با تأخیر مواجه نموده و پرونده را در مسیر رسیدگی در مراجع تجدید نظر قرار داده که رسیدگی به آن مستلزم صرف زمان می‌باشد و در نهایت نیز حکم به تایید رای بدوی صادر می‌شود و علاوه بر ایجاد اطاله دادرسی و ایجاد هزینه برای دستگاه قضائی، می‌تواند با ده میلیارد وجهی که محکوم گردیده است، کار اقتصادی انجام دهد و سود ناشی از فعالیت اقتصادی نه تنها فراتر از هزینه‌های دادرسی بوده بلکه این امکان را دارد تا مقدمات لازم برای هزینه وجوده و بهره گیری از دعاوی مانند اعسار که موجبات اطاله دادرسی را فراهم ورده و محکوم له را در نیل به حق خود با اخلال مواجه می‌کند بهره ببرد. بنابراین جهت جلوگیری از سوء استفاده احتمالی هریک از طرفین می‌باشد، فرآیند اعتراض را ضابطه مند کرد. لذا اولاً می‌باشد عواملی که موجب اعتراض می‌گردد را تفکیک گردد و با رفع علل ایجاد اعتراض به دنبال کترول آن بود ثانیاً ساز و کار مناسبی جهت اعتراض طرح ریزی کرد به گونه ای شرط پذیرش اعتراض، تایید مرجعی حقوق خوانده باشد و از این طریق می‌توان از پذیرش اعتراضات واهی جلوگیری کرد.

نتیجه گیری

جرائم به عنوان یک پدیده مجرمانه پیچیده در جامعه امروز نیازمند پاسخگویی مناسب مبتنی با رویکردهای مدیریتی می باشد که به صورت هدفمند و کارآمد ساماندهی لازم را در این خصوص ایجاد نماید در واقع سیاست جنایی با آمیزه‌ای از علوم جنایی و علوم سیاست‌گذاری روش ایمن و مناسبی در این راستا به شمار می‌آید.

جرائم تصرف عدوانی در عرصه‌های مختلف املاک شخصی و دولتی از جمله مهم‌ترین پدیده‌های مجرمانه امروز تلقی شده که به صورت فزاینده‌ای در حال ارتکاب می‌باشد و نیازمند اتخاذ سیاست‌های هدفمند و فراگیر در حوزه‌های مختلف تحقیق، اجرا و علی الخصوص قضایی می‌باشد که لازم است به صورت فراگیر و با بینشی عمیق ابعاد مختلف آن بررسی و متناسب با ظرفیت‌های جامعه پاسخ دهی مناسب انجام شود.

برآیند پاسخ‌دهی در قبال این جرم به مثابه دیگر پدیده‌های مجرمانه مستلزم بهره‌گیری از سیاست جنایی می‌باشد و در این مقاله با بررسی مفهومی و ماهیتی جرم تصرف عدوانی و گونه‌های مختلف سیاست جنایی، در جهت اتخاذ سیاست جنایی قضایی کارآمد تحلیل لازم صورت گرفت و اگرچه قالب سیاست جنایی مورد بحث بر اساس مراجع پاسخ‌دهی به پدیده مجرمانه یعنی تقنینی و قضایی و اجرایی مورد بحث واقع شد ولی سعی بر آن بوده با بهره‌گیری از ظرفیت‌های مختلف به سیاست جنایی قضایی صحیح و بایسته مبتنی بر اصول و ارزش‌های حاکم بر سیاست‌گذاری جامعه پرداخت شود و در نهایت با علت‌شناسی وقوع این جرائم و آسیب‌شناسی پاسخ‌های کنونی سیاست جنایی راهبردهای مؤثر ارائه شود.

آنچه به عنوان سیاست جنایی قضایی برتر، مورد نیاز جامعه ما می‌باشد، در گام نخست رفع ابهام از ماده ۶۹۰ قانون مجازات اسلامی تعزیرات بوده که در قالب رای وحدت رویه قانونی و یا وحدت رویه قضایی امکان پذیر است به عنوان مثال اینکه ملاک در این جرم تصرف است یا مالکیت باید به صورت شفاف تعیین تکلیف گردد، نکته دیگر این است که رسیدگی به این جرم باید اشراف اطلاعاتی دقیق ایجاد کرد و سیستمی مبتنی بر داده‌های آنی را راه اندازی کرد تا امکان ارزیابی لحظه‌ای موقعیت اراضی فراهم شود و از شکل گیری هرگونه باند جهت تصرفات غیر مجاز جلوگیری کرد و در پایان نیز به جهت جلوگیری از اطاله دادرسی در رسیدگی به این جرائم نه تنها باید آموزش‌های تخصصی برای قضات در نظر گرفته شود و شعب تخصصی ایجاد شود بلکه می‌بایست نسبت به تاسیس نهاد دستیاری قضایی تعجیل کرد تا یک نیروی کمکی فعال در کنار قاضی به بررسی پرونده‌ها بپردازد و با آماده سازی اولیه پرونده و برخی امور جنایی سعی در سرگت بخشی به فرآیند دادرسی شود.

تحریرالوسیله امام خمینی در خمینی، روح الله (۱۳۹۰ ق)، تحریرالوسیله، ۲ جلدی، نجف
اشرف: مطبعة الأدب.

حياتي، على عباس و حامد هادي (۱۳۹۱)، «مبانی دعوای رفع تصرف عدوانی در حقوق ایران (مطالعه تطبیقی در فقه امامیه و حقوق فرانسه)»، پژوهشنامه حقوق اسلامی، ۲۸(۹).

گلدوزیان، ایرج (۱۳۸۰)، حقوق جزای اختصاصی، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، چاپ هشتم.

طیرانيان، غلامرضا (۱۳۷۶)، دعاوى تصرف، تهران: گنج دانش.

شریف، علی اصغر (۱۳۳۹) مظاہر تصرف عدوانی، جلد اول، چاپ دوم.

حسینی، سیدمحمد (۱۳۸۲)، سیاست جنایی در اسلام و در جمهوری اسلامی ایران، تهران: سمت.

لازرز، کریستین (۱۳۸۲)، درآمدی به سیاست جنایی، ترجمه علی حسین نجفی ابرند آبادی، تهران: میزان.

لواسور، ژرژ (۱۳۷۱-۱۳۷۲)، «سیاست جنایی»، ترجمه علی حسین نجفی ابرندآبادی،

مجله تحقیقات حقوقی، پاییز و زمستان ۱۳۷۱ و بهار و تابستان ۱۳۷۲ شماره ۱۱ و ۱۲.

محسنی تبریزی، علیرضا (۱۳۹۵)، روش تحقیق کیفی مکاتب تفسیری (زمینه و کاربرد)، تهران: انتشارات اطلاعات.

محمدعلیزاده اشکلک، حبیب (۱۳۸۳)، سیاست جنایی قضایی جمهوری اسلامی ایران، رساله دکتری، دانشگاه تهران.

مهراء، نسرین (۱۳۸۶)، «کیفر و چگونگی تعیین آن در فرایند کیفری انگلستان»، مجله

تحقیقات حقوقی، دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۴۵

دلماس مارتی (۱۳۸۱)، نظام های بزرگ سیاست جنایی، ترجمه: علی حسین نجفی ابرندآبادی، چاپ اول، تهران: میزان.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۷۹)، «درآمدی به جنبه های مختلف سیاست جنایی در قبل مواد مخدر» در: مجموعه مقالات همایش بین المللی علمی - کاربردی جنبه های مختلف

سیاست جنایی در قبل مواد مخدر، تهران: نشر روزنامه رسمی

نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۸۲)، از سیاست کیفری تا سیاست جنایی، تهران: انتشارات میزان.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۸۸)، «قوه قضائیه در سنجه حکمرانی خوب»، در نقش رئیس قوه قضائیه در فرایند کیفری، غلامحسین آمده، تهران: نشر دادگستر.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۹۲)، «درآمدی بر پژوهش در نظام عدالت کیفری؛ فرصت ها و چالش ها» در: بایسته های پژوهش در نظام عدالت کیفری؛ فرصت ها و

چالش ها - مجموعه مقالات، تهران: نشر میزان.

نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۹۵)، دایرة المعارف علوم جنایی (مجموعه مقاله های تازه های علوم جنایی - کتاب دوم)، چاپ دوم، تهران: میزان.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی